

[Ole Bjørn Kraft.]

det ved sine Udtalelser her i Tinget; det vilde være urimeligt og ulogisk, om man ikke gav dem denne Stilling.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen udtalte om hele dette Lovforslag, at han mente, at det i og for sig ikke vilde hindre den industrielle Produktion. De faa Ord „i og for sig“ er jo meget karakteristiske, og jeg forstod da ogsaa det ærede Medlem saaledes, at hvis han havde Valget imellem at søge rent doktrinært at fremme et Lovforslag som dette af Hensyn til de internationale Formaal, saa gjorde han det, selv om det skulde ske paa Bekostning af de industrielle Virksomheder, der her er Tale om.

Det vilde maaske være muligt for mig at fatte den Tankegang, der ligger bag ved dette, hvis jeg kunde overbevises om; at et dansk Lovforslag kunde hindre en Udvikling af den internationale Rustningsindustri, saaledes, at man derigennem kunde lægge et virkeligt vægtigt Lod i Vægtskaalen til Bekæmpelse af Krigen; men det er mig komplet umuligt at forstaa den Tankegang, at man vil gaa til et saadant Skridt blot for at have den Tilfredsstillelse at faa vedtaget et Lovforslag, der giver Udtryk for et Ønske, men uden nogen som helst Sikkerhed for, at det vil faa nogen praktisk Virkning.

Det eneste, som det ærede Medlem og den højtærede Regering opnaar ved at indtage et saadant Standpunkt, er, at Produktionen bliver henlagt fra dansk Virksomhed til udenlandsk, at Arbejdet gaar fra danske Hænder til udenlandske Hænder. Og jeg maa ærlig talt sige, at for en Regering, der dog har et saa stærkt socialdemokratisk Islet som denne, og som altid har hævdet, at det var et af den socialdemokratiske Regerings Hovedformaal at varetage Beskæftigelsesproblemet, er det lidt ejendommeligt, at man i saa høj Grad, som den højtærede Justitsminister gjorde det, skubber dette i Baggrunden.

Ministeren fandt nemlig, at det var en aldeles urimelig Tanke, at han, før han udarbejdede dette Lovforslag og forelagde det for det høje Ting, skulde have drøftet Spørgsmaalet med de paagældende industrielle Virksomheder og skaffet sig Oplysning om, hvilken Virkning Lovforslagets Vedtagelse vilde faa for dansk Produktionsliv og for Beskæftigelsesgraden her i Landet.

Jeg kan ikke dele dette Synspunkt. Jeg mener, det vilde være meget naturligt, og at det ogsaa vil være en naturlig Opgave for den danske Rigsdag under de fortsatte Forhandlinger at søge disse Oplysninger skaffet til Veje, saaledes at vi ikke faar Lovforslaget vedtaget, før vi er ganske klar over, hvilke Virkninger det vil have for den danske Produktion.

Jeg tillod mig, maaske noget uklart — det er sikkert det, der er Aarsagen til, at jeg ikke har faaet Svar — at spørge den højtærede Minister, om det var Meningen, at Bestemmelsen i § 8 om Offentliggørelse af de statistiske Oversigter skulde træde i Kraft, før Konventionen var traadt i Kraft, om det med andre Ord var Ministerens Hensigt at benytte denne Paragraf allerede nu, maaske endogsaa før vi har ratificeret Konventionen, idet jeg henviste til de Erfaringer, man havde gjort i Holland. Jeg mener, det vil være urigtigt at skride til Offentliggørelse af disse Oversigter i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser, før Konventionen er traadt i Kraft; med andre Ord, det skal ikke ske, før det Antal Lande, som der er Tale om, har ratificeret den.

Jesper Simonsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel og de ærede Medlemmer Hr. Nørskov og Hr. Ole Bjørn Kraft var igen inde paa, at Lovforslaget skulde være Udtryk for Mistillid til Akademisk Skyttekorps — det var jo navnlig det, der blev fremhævet — og til Skytteforeningerne. Der er intet som helst Grundlag for dette Forsøg paa Argumentation mod Lovforslaget. Hvorfor staar de Herrer ikke op og siger, at Regeringen nærer Mistillid til Kommunerne, for de bliver heller ikke undtaget mere? Nej, for saa vil man hurtigt mærke, at dér har Argumentationen ingen Bund; thi naar man siger, at Kommunerne ikke skal være undtaget fra den almindelige Regel, er det ikke, fordi man nærer Mistillid til Kommunerne, at de skulde begynde at samle Vaaben op og gøre Misbrug deraf. Lovforslaget er paa dette Omraade kun Udtryk for, at man opstiller en ganske almindelig Regel, der gælder alle.

At der er nogle, der har større Interesse end andre i at faa Privilegier i Henhold til denne Lovgivning, er virkelig ikke nok